

FADER VÅR- En dramatisering av fadervår, der menneske er i samtale med Gud. M (Meg) G (Gud).

M: Fader Vår, du som er i himmelen...

G: Ja.

M: Ikke forstyrr, jeg ber.

G: Men du ropte på meg.

M: Ropte på deg? Jeg ropte ikke på deg. Jeg ber "Fadervår..."

G: Der gjorde du det igjen.

M: Gjorde hva?

G: Ropte på meg. Du sa: Fader vår, du som er i himmelen. Her er jeg. Hva vil du?

M Det var ikke sånn jeg mente det. Jeg holder bare på med min vanlige bønn. Deg gjør jeg jo hver dag. Jeg synes det er fint å be Fadervår, det hører med til dagen. Kjenner meg ikke helt trygg før jeg har bedt.

G: O.K. Fortsett.

M: La ditt navn holdes hellig.

G: Stopp, hva mener du med det?

M: Mener? Må jeg mene noe mer enn det ordene betyr. Det står jo slik i bønnen. Forresten, hva betyr nå egentlig ordene?

G: Det betyr at Guds navn skal bli æret, helliget og opphøyet.

M: Har aldri tenkt før hva "hellig" betyddde. Virker riktig det du sier der. "La ditt rike komme, la din vilje skje som i himmelen så og på jorden."

G: Vil du det?

M : Selvfølgelig vil jeg det!

G: Men hva har du tenkt å gjøre med det?

M: Gjøre? Det er vel ikke jeg som skal gjøre noe med det. Er det ikke din sak å få viljen din gjennom på jorden, slik du har fått det i himmelen?

G: Har jeg kontroll over deg?

M: Jeg går i kirken.

G: Men jeg spurte ikke om det. Hva med ditt temperament? Tankene dine? Eller måten du bruker alle pengene dine på? alt går til deg selv. Og hva med de bøkene du leser?

M: Må du kritisere meg sånn? Jeg er like god som resten av dem som går i kirken. Mange av dem er hyklere.

G: Du har rett i at de fleste som går i kirken ikke er som de burde være. Og det er nettopp derfor de kommer til mitt hus. Men du ba om at min vilje skulle skje. Om min vilje skal skje, må jeg begynne med dem som ber om det. Slike som deg.

M: OK. Du har helt rett i at jeg har noen svakheter. Jeg kunne sikkert komme på flere enn dem du nevnte forresten.

G: Ja, du har rett i det. Glem ikke at jeg er den allvitende Gud. Jeg ser alt, og vet alt om deg.

M: Egentlig har jeg ikke tenkt så mye på det før, men jeg kunne godt tenke meg å bli forandret. Kanskje jeg skulle kutte ut en del ting....

G: Det høres ut som om du allerede har tatt god lærdom av dette som har skjedd.

M: Men hør, jeg må bli ferdig nå. Dette tar lenger tid enn det pleier. «Gi oss i dag vårt daglige brød..»

G: Du vet jeg vil gi deg mat, akkurat som jeg hver dag før fuglene i luften, dyra på jorda og fiskene i havet. Men du tenker ikke over at denne bønnen inneholder mer. Med daglige brød menes egentlig alt du trenger for å leve, slik som mat, klær og hjem. Til og med gode venner og godt vær. Det er farlig å be. Du kunne ende opp som et forandret menneske. Det er det jeg forsøker å fortelle deg. Du kalte på meg og her er jeg. Det er for sent å stoppe nå. Fortsett å be, jeg er interessert i resten av bønnen din....bare fortsett!

M: Men jeg er redd. G: Redd? Redd for hva? M: Jeg vet hva du kommer til å si. G: Prøv og se.

M: Forlat oss vår skyld som vi og forlater våre skyldnere.

G: Hva med Petter?

M: Akkurat! Jeg visste det! Jeg visste du kom til å nevne ham. Men hør her, det er han som har snytt meg for penger. Han har aldri betalt tilbake det han skyldte meg. Og det skal han få igjen for!

G: Men din bønn, hva med den?

M: Jeg mente det ikke!

G: Du er i alle fall ærlig. Men er det egentlig noe hyggelig å vandre rundt med all den bitterheten inni seg?

M: Nei, men bare vent til jeg får ordnet opp. Petter skal få igjen. Da vil det føles riktig.

G: Du kommer ikke til å føle deg bedre. Du vil få det enda verre. Hevnen er ikke sot.

Tenk bare på hvor følt du allerede har det. Men jeg kan forandre alt det.

M: Du? Hvordan?

G: Tilgi Petter. Da vil jeg tilgi deg. Kanskje du taper penger, men du vil ha fred i hjertet.

M: Men Herre, jeg kan ikke tilgi Petter!

G: Da kan ikke jeg tilgi deg.

M: Du har rett. Du har visst alltid rett. Og jeg ønsker vel egentlig å ha et rett forhold til deg mer enn jeg ønsker hevn over Petter. OK, jeg skal tilgi ham. Herre hjelp ham til å finne den rette veien. Han har det sikkert nokså ille nå. Vis ham en vei utav det.

G: Det var bedre. Hvordan føles det?

M: I grunnen ikke så verst. Egentlig har jeg det vel fint. Tror faktisk at jeg kan krype til sengs med fred for første gang på lenge. Det hadde jeg ikke trodd.

G: Men du er ikke ferdig med bønnen din, bare fortsett.

M: OK....»og led meg ikke inn i fristelse, men frels oss fra det onde»

G: Fint! Jeg skal passe på det, men gå ikke til de stedene hvor du nettopp møter fristelsene.

M: Hva mener du med det?

G: Som jeg sa, skal jeg passe på deg og ikke lede deg inn i fristelse. Men samtidig må du gjøre noe selv. Vær kritisk til hva du leser, hvilke filmer du ser, i det hele tatt hva du fyller tiden din med. Jeg har gitt deg frihet til å velge. Men krev da ikke av meg at jeg skal holde deg borte fra alle fristelsene, hvis du til stadighet går der du vet at du vil finne dem.

M: Nå forstår jeg ikke.

G: Jo, du forstår. Det har skjedd igjen og igjen. Du roter deg oppi noe dumt. Så kommer du løpende til meg: «Gud få meg ut av dette her, så skal jeg aldri gjøre noe slikt igjen...» Husker du ?

M: Ja, jeg skammer meg.

G: Nå kan du gjøre ferdig bønnen din.

M: For riket er ditt, makten og æren i evighet.

G: Vet du hva som ville glede ogære meg?

M: Nei, men jeg skulle gjerne vite det. Jeg ønsker virkelig å glede deg. Egentlig vil jeg gjerne følge deg sånn skikkelig.

G: Du har nettopp svart på spørsmålet.

M: Svart?

G: Ja, den ting som ville glede meg var å ha deg som etterfølger, og jeg vet at det er det som begynner å skje. Om du er villig til å innrømme dine konkrete synder og la meg gjøre noe med det, kan alt skje. Det er bare jeg som kan forandre ditt liv. Det nytter ikke at du tar deg selv i nakken.

M :Herre, la oss se hva du kan gjøre med meg.

G: Ja, la oss se hva JEG kan gjøre!